

Mia Bašić, studentica IV. godine
Pravnog fakulteta Sveučilišta u Splitu

**Media in Europe: NEW QUESTIONS FOR RESEARCH AND POLICY,
European Science Foundation Forward Look, ESF Strasbourg 2014., p. 55**

Mediji su danas svugdjeprisutni dio svakodnevnog osobnog, profesionalnog i društvenog života s nesagledivim utjecajem. Njihova pozicija i moć sile nas na konstantnu provjeru njihove politike i našeg odnosa prema njima. Komunikacijski mediji neodvojivi su dio privatnih ili javnih aktivnosti ljudi kao građana, potrošača, pojedinaca ili javnih ličnosti.. Medijski napredak stoga je među najvažnijim i najutjecajnijim postignućima našeg doba. To je i razlog zašto naše shvaćanje uloge i potencijala novih i starih medija također zahtjeva hitnu pažnju i “osvježenje”.. Upravo je zbog toga Europska zaklada za znanost (*European Science Foundation*) podržala prijedlog da se jedan od njenih *Forward Look projekata* (FLP) uvede u područje medijskih studija i detaljnije ga istraži. Forward Look projekti osmišljeni su radi širenja općeg znanja i najboljeg razumijevanja onoga što se zbiva u prirodnoj i društvenoj okolini suvremenog društva i države. Nova edicija sadrži sedam poglavlja. Na početku izvješća nalazi se kratak predgovor (str. 3.- 4.) kojeg potpisuju profesor **Sir Roderick Floud**, profesorica **Milena Žic Fuchs** i **Mr Martin Hynes** kao i sažetak izvješća (str. 5.- 7.).

Prvo poglavlje “*Introduction*” (str. 9.- 10.) predstavlja uvod u sam sadržaj izvješća u kojemu su najvažnija ujedno i najzanimljivija poglavlja II, III, IV i V .

U drugom poglavlju “*Political Participation in an Age of Mediatisation*” (str. 11.- 16.) daje se procjena oblika političkog angažmana i onog istraživanja koji bi na relevantan način odražavao promjenjivost vremena i rapidno razvijajuću tehnologiju. Sugerira se potreba za onim istraživanjem koje bi bilo usmjereno na prirodu alternativne demokratske politike i ocrtavalo ne samo važnost medijalizacije nego i zasićenost svim vrstama medijske političke komunikacije. U ovom se poglavlju ispituje i pretpostavka po kojoj tehnologija neizbježno i ustrajno povećava mogućnosti političkog djelovanja i mobilizaciju kao i mogućnost prema kojoj selektivno izlaganje u raznolikom i individualiziranom komunikacijskom okruženju može podjednako naglasiti i jačanje stavova i konstruktivni dijalog.

Treće poglavlje “*What is the Digital Divide and Why is it Important?*” (str. 17.- 23.) vraća se spornom pitanju digitalne nejednakosti i zaključuje kako se ona itekako može produbljivati upravo zbog toga što ne samo da odražava već postojeće nejednakosti nego ona i postaje bitan element njihova multipliciranja. Ovdje je također naglašeno da je jedan od najvažnijih zadataka unutar ovog pitanja zapravo rješavanje očitih razlika između brojnih nacionalnih iskustava. Potonje za sobom povlači još jedan zadatak, a to je istraživanje raznih implikacija i ishoda javne i privatne mjere u digitalnim uslugama.

U četvrtom poglavlju “*Content Creation and Creative Industries: New Practices with Economic Prospects*” (str. 24.- 29.) razmotrena su pitanja koja proizlaze

iz istraživanja kreativne industrije. Jedan od izvora za unapređivanje ovog istraživanja leži u ponovnom otkrivanju i implementaciji različitih etnografskih metodologija i u priznanju da medijsko istraživanje nikad nije bilo sposobno, zbog svog pristupa i praktičnosti, stvoriti tu širinu produkcijskih studija potrebnu da bi se dobilo uravnoteženo razumijevanje potpunog komunikacijskog procesa zbog čega nam preostaje još mnogo toga za razumijeti same kvalitete, aktivnosti i karakter kreativne radne snage. Zbog svih ovih navedenih razloga ukazuje se na važnost tri dimenzije koje su ključne za nova istraživanja: medijska pismenost i kreativnosti, društvena praksa publike te utjecaju tehnoloških dostignuća na kreativnu i kulturnu ekonomiju.

Peto poglavlje *“Identity Formation: From Facebook Groups to Institutional Forms of Cultural Heritage”* (str. 30.- 35.) bavi se problematikom stvaranja identiteta ukazujući na mnoge načine na koji su mediji koliko sredstvo izgradnje identiteta toliko i instrument vlastite ekspanzije.. Ovo poglavlje također razmatra proturječnost i dvojno značenje identiteta naglašavajući s jedne strane individualitet i različitost, a s druge strane jednakost i zajedništvo.

Zaključno šesto poglavlje (*“Conclusion”* str. 36.- 41.) sadrži kratak prikaz svih poglavlja, dok su u sedmom poglavlju *“Recommendations”* (str. 42.- 46.) date kojima se pokušava usmjeriti pažnja na potrebne organizacijske i logističke temelje istraživanja. Na kraju izvješća nalazi se popis bilješki (str. 47.- 48.) i dva dodatka- *Annex I: Membership of the Scientific Committee and the Quality Reference Group; Annex II: Forward Look Activities and Participants.*

Slijedom navedenoga možemo zaključiti kako ovo recentno ESF izvješće sadrži vrlo važne preporuke i sugestije za istraživače i kreatore znanstvene politike. Upravo zato vjerujemo da bi ono moglo polučiti stimulativan efekt kod svih onih koji bi se sutra mogli upustiti u nova i slična istraživanja.. Na kraju, pitanja o kojima se u ovom projektu raspravljalo nesumnjivo su važna i za problematiku jednakosti, socijalne kohezije, političkog angažmana, sigurnost, zaposlenje i ekonomiju. Razlog više da ova publikacija bude nteresantna i korisna svima onima koji su uključeni u medijsku arenu suvremene države i društva.